KORKU

magazin

MEZARIMI KAZDILAR

—Hikâye—

Arthur Wingate, Morrisville kasabasının tanınmış avukatlarındandı.Burası ufak ve kendi halinde bir kasabaydı, hiçbir zaman beklenmedik olaylar cereyan etmezdi.Ya da otuz yıl böyle zannedildi.Günlerden birgün herşey değişiverdi ve bir gün işten dönerken mezarlığın kapısında adamların taze bir mezarı açtıklarını gördü.... Morrisville kasabasının sıcak ve tozlu bir günüydü.Belki de güneşin sıcaklığından Arthur Wingate'e müthiş bir baş ağrısı gelmişti.Elleri nemli,sıcaktı. Kasabanın arka tarafındaki bir tepenin üzerindeki evine dönmeye karar verdi.Çok uzun bir yol sayılmazdı ve temiz hava başının ağrısına iyi gelebilirdi.Böyle düşünerek Arthur Wingate ofisini bırakıp ana caddeye doğru yürüdü.Gariptir, yolda hiç kimseye rastlamadı. Az sonra Morrisville mezarlığını çevreleyen duvarın dibinde yürüyordu ki kulağına, yumuşak toprağı delen kazma sesleri geldi.Demek ki birisi ölmüştü.Hayat ve ölüm her yerde olduğu gibi Morisville' de, seyrini takip ediyordu. Kazma seslerinin geldiği ön kapının önünde Arthur Wingate durakladı.

BORİS KARLOFF ANLATIYOR

Bildiği kadarıyla son günlerde Starkey'lerin oğlundan başka hiç kimse ölmemişti.O da gömüleli bir aydan fazla oluyordu.Şaşkın ve meraklı mezarlığa giren Arthur Wingate duvarın dibinde iki adamın kazdıkları toprakları tepeler halinde yığdıklarını gördü. Başları ancak gözüküyordu. Arthur Wingate adamlara yaklaşarak ne yaptıklarını sordu. Adamların suratları ona bir acaip gelmişti ama onlar sorduğu soruyu daha da acaip karşılamışlardı. İçlerinde uzun boylu olanı"Biri öldü" diye cevap verirken her ikisi de alay edercesine gülüyorlardı.Arthur Wingate baş ağrısını daha da fazla arttığını hissetti.Adımlarını şaşırarak mezarlıktan çıktı ve evine vardı.

Bugün kendisi için fazla yorucu olmuştu.Bitkin bir halde uykuya daldı ama düşünceleri ona rahat vermiyordu.Üzerinden atamadığı bir acaiplik hissediyordu.

Gece yarısı daha fazla dayanamayıp mezarlığa doğru koşmaya başladı.Ay ışığında mezarlık soğuk ve korkunçtu.İçeri girerken demir kapı gıcırdadı.Mezarın olduğunu tahmin ettiği yere ışığı tuttu. Mezar ordaydı ama başka birşey de vardı.Mezarın başında kapağı açık büyük bir tahta tabut duruyordu.

Ürkek ...arla yaklaşan Arthur Wingate ışığını tabutun içersine tuttu.Tabutun bomboş olması onu dolu olmasından daha fazla korkutmuştu..

Tabutun üstünde metal bir, şerit sarkıyordu...Şeriti daha iyi görebilmek için ışığa tutan Arthur Wingate şu yazıyı gördü:"ARTHUR WİNGATE 1907-1964..." Daha fazla bir şey yoktu....Dudaklarının arasından çıkan korkunç bir çığlıkla beraber tabutun içine yuvarlan... kapağı da ardından kapandı ...esi sabah onu buldukları... ölmüştü.Kalp krizi.Şeritin ...erinde ise mezarın boyutlarından başka hiçbir şey yazılı değildi.Tabut ise annesinin isteği üzerine Starkey'lerin oğlunun mezarını başka yere nakletmek için orada bulunuyordu.....

"Korku"nun Korkusuz Okuyucuları

İşte ikinci sayımız... Dergimizi beğeniyor musunuz? Yeni bir derginin ilk sayıları eksiklerle doludur. İstenen, özlenen şeylerin hepsini birden gerçekleştirmek imkânsızdır.Bir dergi zamanla en mükemmel şeklini alır."Korku" bu kuralın istisnası olamaz.Ama daha önce bir benzerini görmediğiniz için kusurlarını hoş karşılayacağınızı umuyoruz.

Korkmak; insanlığın kaçınamadığı duygulardandır.İnsanoğlu dünyada ilk bu hissi tattı: Korkuyu. Binlerce binlerce yıl önceki ilk insanlar gökgürültüsüyle,fırtınayla,yağmurla, yıldırımla,büyük hayvanlarla karşılaşınca garip bir his duydular.Bir yere saklanmak, kaçmak isteği veren bir histi, bu. Yavaş yavaş korku veren nesneleri,hayvanları altetmesini öğrendiler. Vahşi hayvanları öldürmenin yolunu, tabiat kuvvetlerine karşı korunmanın çarelerini buldular. Zaman geçtikçe yeni yeni korku sebepleri ortaya çıkıyordu.İnsanoğlu korkudan hiçbir zaman kendini kurtaramadı. Bir korkusunu yendikçe yerine başka, korkular çıktı.Korku insanlar için vazgeçilmez bir ihtiyaçtı.Yemek gibi, su gibi, aşk gibi...

Korkuların en büyüğü, en sürekli̇si, gözle görülmeyen şeylerin bizde uyandırdığı garip hislerdir. Tabiat dışı olaylar, yaratıklar konusunda söylentiler, masallar,hikâyeler kuşaklardan kuşaklara anlatılır. Gerçek midir bunlar? Hortlaklar, vampirler, hayaletler, yaşayan ölüler...Bunlara inananlar pek çoktur.Adeta bir bilim sayılır bu çeşit konular.Kitaplar yazılmış, ansiklopediler yayınlanmıştır"Korku" Magazin sizlere bu çeşit roman ve hikâyeleri bol bol sunarak okurlarının korku duygularını uyandırmaya, çalışacaktır."Korku" size korkulu dakikalar yaşatırken, hepinizi korku duygusuna da alıştıracaktır.

Sevgi ve saygılarımızla,

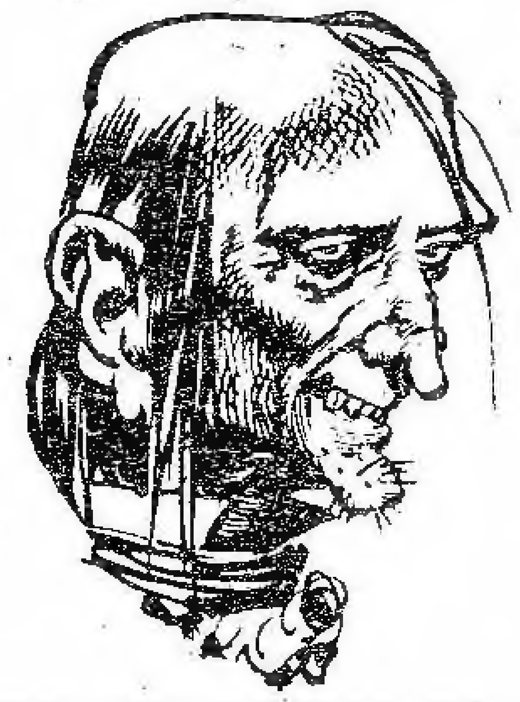

SEVGİLİ OKUYUCULAR, İŞTE KARANLIK, KUYU'U BİR ODANIN ÖRÜMCEK BAĞLAMIŞ, TOZLU RAFLARINDAN SİZİN İÇİN İNDİRİLMİŞ BİR KORKU HİKÂYESİ DAHA.....

KARAKEDİ!

NASIL OLDUĞUNU BİZ DE ANLAMADIK AMA, AMERİKALI'NIN ELİNDEN FIRLAYAN TAŞ DÖNE DÖNE AŞAĞIYA DOĞRU UZAKLAŞTI.... VE....

KARA KEDİ ÇILGINA DÖNMÜŞTÜ... ACI ACI ÇIŞLIKLAR ATARAK TAŞ DUVARA TIRMANMAĞA KALKTI... AMA TEPEYE KADAR ÇIKAMADI...... VE YAVRUSUNUN KANLARI İÇİNE DÜŞTÜ....

BEN HAYATIMDA HIÇ BIR HAYVANI BU KADAR KIZGIN GÖRMEMIŞTIM. SIZI ÖLDÜRMEK ISTER GIBI BIR HALI VARDI... AMAN DIKKAT EDIN!
HA! HA! HA! GÜLDÜRMEYIN BENI! KIZILDERILILERIN ELINDEN KURTULMUŞ BIR ADAMIN BIR KEDI TARAFINDAN ÖLDÜLMESI KOMIK DEĞIL MI?
GÜLME SESLERINI DUYAN KARAKEDI BIRDEN DEĞIŞMIŞTI.. ARTIK DUVARA SALDIRMIYORDU...
KUVVETLI OLAN DAIMA KAZANIR! BAKIN KEDI DE BUNU ANLADI VE BIRAZ YUMUŞADI!
TIPKI ÇARESIZ KIZILDERILI GIBI!
ŞATO'NUN IÇERSINE DOĞRU ILERLERKEN ARKAMIZA BAKTIĞIMIZDA KARAKEDI HALÂ BIZI TAKIP EDIYORDU....
IŞTE GIDIYORUZ... GERI DÖN VE YAVRUNA GÜZEL BIR CENAZE TÖRENI YAP HADI!...
BU KEDI OLAYINA ÜZÜLDÜK AMA ZAMANLA O DA UNUTUR...
IŞTE BURASI MEŞHUR IŞKENCE KULESI!...
BU ŞATO NURENBERG'IN EN ILGINÇ YERLERINDEN BIRIDIR! ŞANSINIZ VAR MIŞ KI BU GÜN SIZDEN BAŞKA GEZEN KIMSE DE YOK!...
3

BURASI İNSANOĞLUNUN İCAT ETTİĞİ EN KORKUNÇ İŞKENCE ALETLERİNİN BULUNDUĞU ODADIR. BUNLARI ŞÖVALYELER KULLANIRDI...
İŞTE BU DA GİYOTİNDİR. ARKASINDA GEREKTİĞİ KADAR SIKILMAK İÇİN YAPILMIŞ KELEPÇELER.
ÇEŞİTLİ İŞKENCE ÇENGELLERİ VE İĞNELİ SANDALYELER. AMA BÜTÜN BUNLAR ŞİMDİKİ GÖRECEĞİNİZ ALETİN YANINDA BİR HİÇ KALIR...
...MEŞHUR NUREN-BERK BÂKİRESİ!..

BU DEMİRDEN KIZIN HÜNERLERİNİ LAYIKIYLE GÖREBİLMEK İÇİN ÇOK KUVVETLİ OLMAK GEREK.
KAPISI ÇOK ZOR AÇILIYOR. BUNU KAPININ KUVVETLE KAPANMASI İÇİN BİLHASSA BÖYLE YAPMIŞLAR!
AH!. ÇOK. KORKUNÇ!
KAPAĞIN İÇİNDE GÖRDÜĞÜNÜZ UFAK LEKELERİN DE KAN LEKELERİ OLDUĞUNU SİZE HATIRLATMAK İSTERİM.
KORKUNÇ BİR BULUŞ BU. BİZİM KIZILDERİLİLERDEN BİRİNİ İÇİNE SOKMAYI ÇOK İSTERDİM.
İNSANIN NE HİSSETTİĞİNİ ANLAMAK İÇİN ŞU KIZIN İÇİNE GİRMEK İSTİYORUM!
SAKIN YAPMAYIN ÇOK TEHLİKELİ BİR ŞEY!
BENİM GİBİ ÖMRÜ KIZILDERİLİLER ARASINDA GEÇEN BİR ADAM İÇİN HİÇ BİR ŞEY KORKUNÇ OLAMAZ HAMFENDİ. BU HEYECANIN FIRSATI KOLAY ELE GEÇMEZ!

ÖZÜR DİLERİM BEYEFENDİ, BUNA MÜSAADE EDEMEM USULE AYKIRIDIR
HADİ CANIM, BURADA BİZDEN BAŞKA KİMSE YOK. SEN AL BAKALIM ŞU ON MARKI....
PARAYI CEBİNE ATAN BEKÇİ DİRENMEKTEN VAZGEÇTİ.. MR HUTCHESON ÇOCUK GİBİ SEVİNEREK NURENBERG BÂKİRESİNİN İÇİNE YERLEŞTİ...
KENDİMİ ORTA ÇAĞLARA GİTMİŞ GİBİ HİSSEDİYORUM. HOŞLANMAĞA BAŞLADIM. NE KADAR ENTERESAN!..
NURENBERG BÂKİRESİ DE PEK İNCEYMİŞ.. BENİM GİBİ İRİ YARI AMERİKALI İÇİN ÇOK DAR BURASI...
HADİ BAKALIM ARKADAŞ, ELİNİ BİRAZ ÇABUK TUT!
SEN BENİM HEYECANLI ARKADAŞLARIMA BAKMA BEKÇİ BAŞI... KAPAĞI YAVAŞ YAVAŞ KAPASANA.. İĞNELER ADAMIN ÜSTÜNE NASIL GELİYOR GÖRMEK İSTİYORUM!..
HAYIR... HAYIR!.. BU KADARI FAZLA DAYANAMIYACAĞIM!

Büyük heyecan ve görülmemiş olayların romanı.

Yazan:

ERNEST S. KELLY

CANAVARLAR YATAĞI

ÖZET:

Visaria köyüne tıp araştırmaları için gelip bir köşkü kiralayan Doktor Edelmann'a, bir gece yarısı garip ve korkunç görünüşlü bir adam ziyarete gelir. Kendisini Baron LATOS diye tanıtarak Doktordan çok acele yardım ister. Birlikte evin mahzenine inerlerken, BARON vampirler hakkında bazı şeyler sorar Doktora. Mahzende bir odayı açarak Drakula'nın mezarı olan tabutu ona gösterir ve gördüğü ile şok geçiren doktora, kendisinin VAMPİR DRAKULA olduğunu itiraf eder. Yalvararak kendisini bu illetten kurtarmasını ister.

"İçinde bulunduğunuz durum tıp ilmi için ilgi çekici olduğu kadar büyük bir mücadele konusudur. Büyücülüğe karşı ilim. Çalışmalarımda belki sizinle ilgili taraf bulabilirim fakat kurtulmanız için çalışacağım."

Yeni doğan günle beraber olaylar yeniden biçimlenmeye başlamışlardı. İlim aşkı Edelmann'ı sözünü tutmağa zorlarken o kafasında devamlı olarak ilim büyücülüğe karşıdır..." diye düşünüyordu. Asıl mücadele buradaydı. Hep aynı şeyi düşünmekten deliye dönecekti.

Lütfen sayfayı çeviriniz.

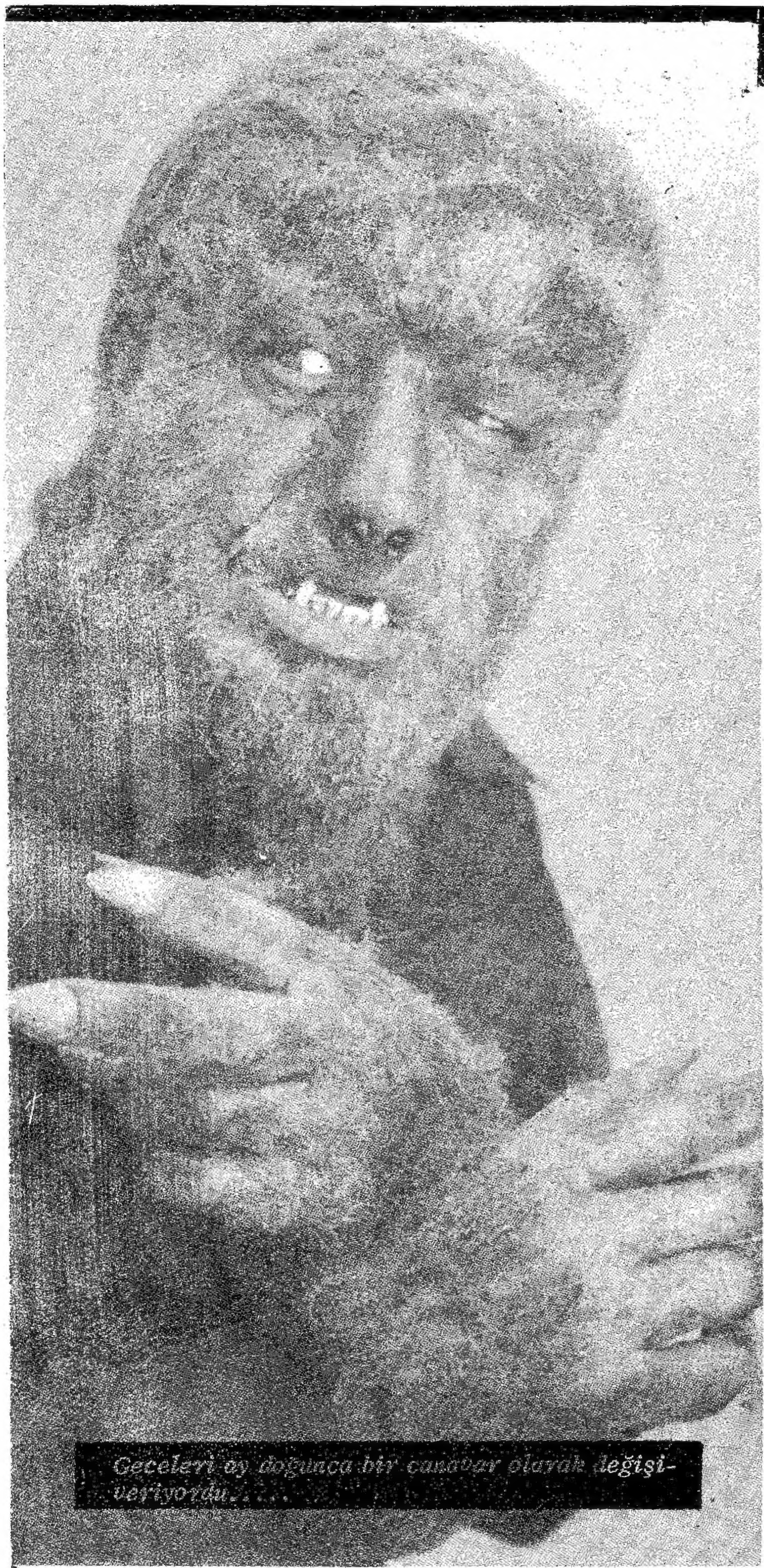

Geceleri ay doğunca bir canavar olarak değişiveriyordu....

Gömleğinin cebinde taşıdığı şey hep onun kafasını zorluyordu... gömleğinin cebinde taşıdığı şişe içindeki vampir kanı.

Günün ilk saatlerinde araştırmaları, için vakit ayıramamıştı.Devamlı olarak hastaları geliyor,hergün yapılması gereken işler onu epey meşgul ediyordu. Bu arada yardımcı hemşireleri Miliza ve bütün güzelliğinin yanı sıra kanbur olan Nina, laboratuvar ve dosyalarının düzenini temin ediyorlardı.Belki devamlı çalışmalar sonunda,Doktor Nina'ya kamburluktan tamamen kurtulabileceğini söylemişti ama bunu zaman ve hücre tedavisi gösterecekti o herşeyden evvel aldığı kan nümunelerini mikroskop altında incelemeliydi.

Al yuvarlarlar normaldi.. Ak yuvarlarlarda normal sayılırdı zaten bilmeyen bunu normal insan kanı zannedebilirdi. Yalnız arada dolaşan garip, isimsiz, şimdiye kadar hiç görmediği mikroplar, insanları vampir yapan hastalığın sebebi olabilir miydi? Doktor Eldermann bağırmamak için kendini zor tuttu.İlk defa vampirliği meydana getiren hastalığın mikroplarını müşahede ediyordu. Sevinç ve ümitle onu bekliyordu.Bu ümit ve sevinç içinde Drakula ile farkedememişti.Evvelce tanıştıkları aşikardı.

"Eğer tahminim doğru çıkarsa, kanınızdaki mikroplara karşı bir antibiotik bulunması gerekiyor,Kont Drakula,Bu ilâç sizi vampirlik hastalığından tamamen sıyırıp atacak.İlâcın bulunması için epey zamana ihtiyaç var, ama bütün gücümle çalışacağıma size söz veriyorum.Bu arada sizi biraz rahata kavuşturması için kanımdan aktarma yapacağım."

Drakula gittikten sonra Miliza laboratuvara hızla girdiği zaman yüzünün bütün hatları gerilmişti.

"Doktor az önce bir adam sizi çok acele görmek istediğini söylüyordu. Çok garip ve dehşete kapılmış hali vardı.Onu bir saat sonra görebileceğinizi söylediğim zaman "çok geç artık mahvoldum" diye fırladı gitti.İsmi Larry Talbot'muş."

IV.BÖLÜM
KURT ADAM

Doktor Edelman:
"Talbot mu?"diye fısıldadı."Bu adı hatırlamıyorum ama herhalde geri gelir....Sözleri telefonun çalışıyla kesildi....Ahizeyi yerine koyduğu zaman ise bütün uyuşukluğu geçmişti.

"Miliza, çabuk âletlerimi getir. Sen de beraber gelsen iyi olur..Telefon eden polis amiri Holtz'du.

Holtz onları kasaba hapishanesinin kapısında karşıladı, dertli dertli alnında birikmiş teri sildi..."Kötü bir haber Doktor.Talbot adındaki genç adam az evvel buraya gelerek bir cinayet işlememesi için kendisini bir hücreye kapatmamı istedi.Teskin etmek için istediğini yaptık ama gittikçe hırçınlaşıyor. Onun için sizi çağırdım."

Edelmann demir parmaklıkların arkasında yatan yakışıklı genç adama baktı. Gözlerindeki dehşet yüzünün anlamını bozuyordu.Edelmann'ı görünce bağırdı.

"Çok geç kaldınız doktor,sizin yardımınızı istiyordum ama artık çok geç. Ay doğmaya başladı, tam doğduğu vakit ben de bir kurt adam olacağım.Sadece öldürmek isteyen bir kurt.

"Yok canım..."dedi Edelmann."Sen hayal görüyorsun..."

Bir tek kelime daha söylemesine fırsat kalmadan dolunayına mavi ışıkları hücrenin içine sokulmuş ve o korkunç

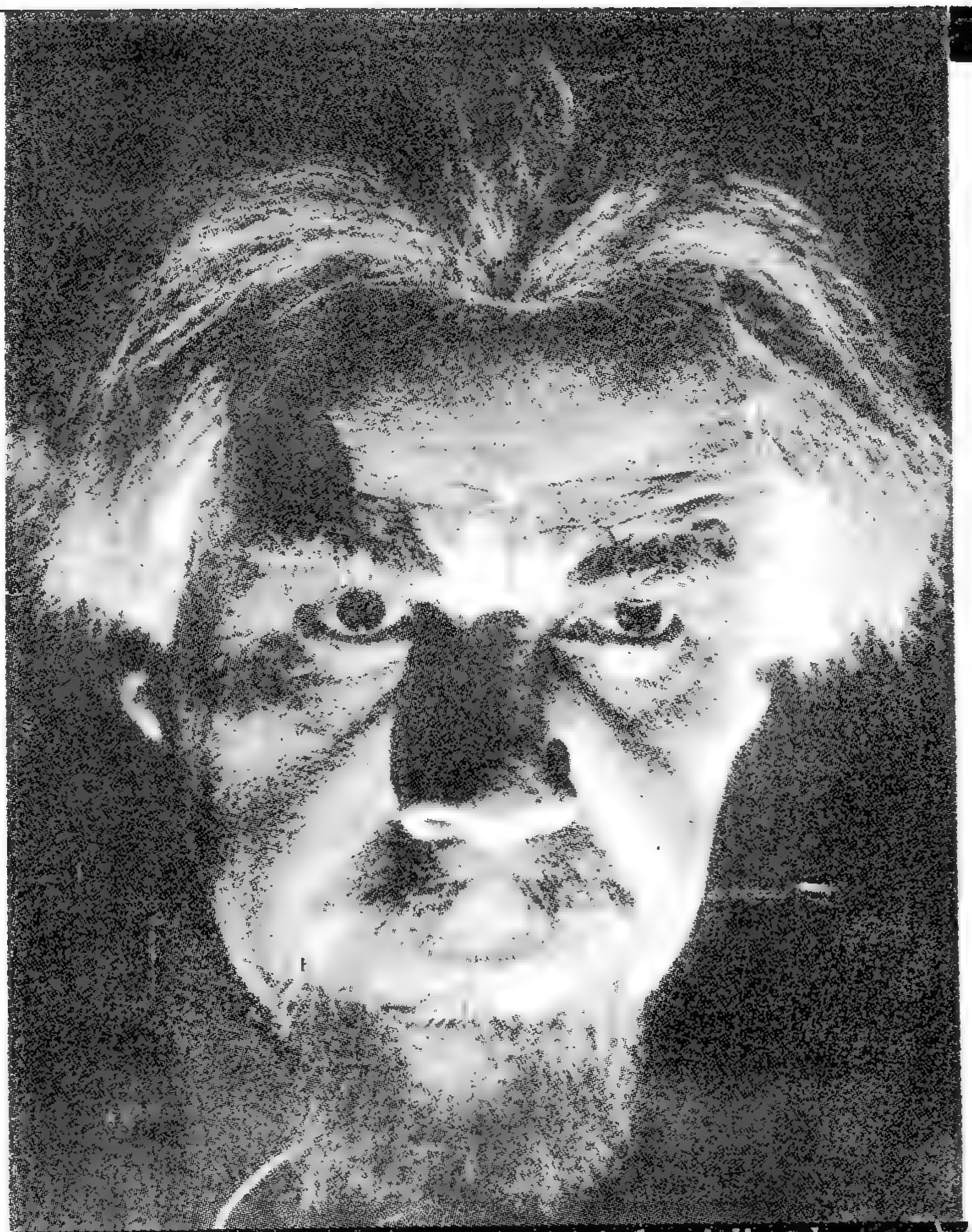

Doktor Edelmann dehşet verici olayı izliyordu..

manzarayı gözler önüne sermişti.Ay ışığı Larry Talbot'un üzerine düştüğü an boğazından acı bir çığlık yükseldi...Ondan sonra kıvranarak yere düştü ve o korkunç değişme başladı...Gözleri dehşet içerisinde açılan Edelmann, o yakışıklı yüzün bir hayvan suratı haline gelişini,insan ellerinin tüylerle kaplanışını titreyerek seyrediyordu.

Edelmann o anda Miliza'nın yüzünü paltosuna gömüp "Ona yardım edemez misiniz? Ne olur ona yardım edin" diye yalvardığını duydu.

Yerde çırpınan Holtz'e bakan Edelmann "Artık hiç bir şey yapamam. Sabah kendine geldiği vakit onu bana getirirseniz birşeyler düşünmeye çalışırım...." dedi.

Ertesi günü işi başından aşkın Doktor Edelmann Larry Talbot'la,ancak akşam üstüne doğru görüşebildi.

"Size yardım edebileceğimi sanıyorum.Derdinizin sebebi kafatasının darlığı yüzünden beyin hücrelerinizin sıkışmış olması..

"Biz de bu arada beyin hücrelerini ameliyat etmeden genişleten yeni bir bitki bulduk."

Talbot sevinçle:

"Şu halde beni kurtarabilirsiniz.. " diye bağırdı.

"Fakat bu gece değil.."dedi Edelmann Bir çeşit küf olan bu bitkinin yetişebilmesi için zaman gerekli bu yüzden kâfi miktarda elde edene kadar burada bekliyeceksiniz...."

"Peki ama bu gece ay yine dolun olacak."Bu işkenceye ikinci defa dayanamam, ilerde bir gün kurtulabileceğimi, bilsem bile...."

Haftaya
FRANKENŞTAYN 'IN CANAVARI GELİYOR

OTOBÜSÜN CAMI BUĞULANMIŞTIR.. BAZAN ONU BİL EL SİLER VE YOLCU SOĞUK CAMA YÜZÜNÜ YAPIŞTIRARAK GÖZLERİ İLE YOLDA BİR IŞIK BİR İŞARET ARAR. YOLCULUĞUN SONU YAKLAŞMIŞTIR. GECENİN KOYU KARANLIĞINDA BİR ŞEY GÖRMEK MÜMKÜN DEĞİLDİR. TİPİ İSE SAATLERDİR HIZINDAN BİR ŞEY KAYBETMEMİŞTİR. OTOBÜSÜN İÇİNDEKİ SICAK HAVA GEVŞEKLİK VERİR... YOLCULAR UYKUYA DALARLAR...
OTOBÜS YOLCULUKLARINIZDA UYUMAMAĞA DİKKAT EDİN!... YOKSA, YANLIŞLIKLA BU HİKÂYEDEKİ GİBİ BİR KASABAYA İNEBİLİRSİNİZ. HEH!.. HEH!.. HEH!.....
VAMPİRLER KASABASI
OTOBÜSÜN ANİDEN DURMASI İLE BERABER BİR İNSAN SALLANA SALLANA ÖN TARAFA DOĞRU YÜRÜR.. KAPININ ANİDEN AÇILMASİYLE BUZ GİBİ RÜZGAR YÜZÜNE ÇARPAR... PALTONUN YAKASINDAN, KOL AĞIZLARINDAN RÜZGARIN İÇİNİZE KADAR GİRDİĞİNİZİ HİSSEDERSİNİZ.
STARKSBURG
STARKSBURG!
JG

TANRIM !.. NE BİÇİM YER BURASI ? ETRAFTA NE IŞIK NE DE İŞARET VAR. ELEKTRİK BİLE YOK!
ÇANTANIZ ELİNİZDE YORGUN, BİTKİN, KARLARLA ÖRTÜLÜ İNSANSIZ SOKAKLARDA YÜRÜMEĞE KOYULUR, GECEYİ GEÇİRECEK BİR YER ARARKEN OTOBÜS'ÜN SICAK HAVASINI ÖZLERSİNİZ.
DEPO
ŞİRKETİN BU BÖLGEDEN HİÇ SİPARİŞ ALMAMASI YERSİZ DEĞİL GALİBA!... BURASI SOĞUK, KARANLIK ÖLÜ BİR ŞEHİR!...
HEY! KİMSE YOK MU? AÇIN KAPIYI HEYY!. NE BİÇİM OTEL YAHU!..BURASI DA KAPANMIŞ. BELKİ DE BİR KATİP TUTACAK PARALARI KALMAMIŞTIR. ÇOK KÖTÜ BİR DURUM!
SOĞUK İYİCE İÇİNİZE İŞLEMEYE BAŞLAMIŞTIR. HİSSİZLEŞEN AYAKLARINIZI ISINMAK İÇİN YERE VURDUKTAN SONRA OTELİN YANINDAKİ DAR BİR SOKAK DİKKATİNİZİ ÇEKER.
BU NEE!.. YERDE BİR ŞEY UZANMIŞ YATIYOR!
BELKİ ARKA TARAFTA GİRİŞ KAPISI VARDIR!
KORKU VE HEYECAN İÇİNİZİ SARAR YERDE YATAN ŞEYE YAKLAŞINCA GÖLGELERİN BİR ŞEY SAKLADIĞINI ANLARSINIZ!

FAKAT DERDİNİZİ ANLATMAĞA VAKİT BULAMAZSINIZ. KARŞINIZDA DUVAR GİBİ İNSANLAR İFADESİZ YÜZLERLE SİZE BAKMAKTADIR. ÖLÜM FERMANINIZ ONLARIN KARANLIK BAKIŞLARINDAN OKUNMAKTADIR...

KURTULMAK İÇİN AZ ÜMİDİNİZ KALMIŞTIR. FAKAT HER ŞEYE RAĞMEN KAÇMAĞA ÇALIŞIRSINIZ... ŞAŞKIN KALABALIĞIN ARASINA DALIP KENDİNİZE TEKME... TOKAT...
DUR! KAÇMA
...VE YUMRUKLA YOL AÇMAĞA ÇALIŞIR VE HER TARAFA SALDIRARAK KENDİNİZİ KURTARIR KOŞMAĞA BAŞLARSINIZ.
BIRAKMAYIN! TUTUN!... KAÇIYOR!...
ARTIK HAYATINIZIN PAHASINA KOŞMAKTASINIZ.. HAYATINIZIN EN MÜHİM YARIŞIDIR BU... KAR AYAKLARINIZI KÖSTEKLER...VE ARKANIZDAN DA ÇILGINA DÖNMÜŞ İNSAN SÜRÜSÜ FIRLAMIŞ GÖZLERLE KOŞMAKTADIR...
SOĞUKTAN GÖZLERİNİZDEN SOĞUKTAN VE HEYECANDAN YAŞLAR BOŞANMAKTADIR. AYAKLARINIZ GİTTİKÇE AĞIRLAŞMAKTA HER NEFES ALIŞINIZDA BUZ GİBİ HAVA CİĞERLERİNİZİN EN UÇ KÖŞELERİNE GİDEREK İÇİNİZİ KAVURMAKTADIR...
VUNK!
KALKACAK NE GÜCÜNÜZ NE DE VAKTİNİZ VARDIR.. ETRAFINIZDA YAVAŞ YAVAŞ BİR HALKA TOPLANMAĞA BAŞLIYARAK ÇEMBERİ DARALTIR...
BIRAKIN!.. BIRAKIN BENİ!... YAPMAYIN... HAYIR!

HER TARAFTAN UZANAN ELLER SİZİ HAREKETSİZ HALE SOKARAK YERE YATIRMAKTADIR. BÜTÜN ÇIRPINMALARINIZ BOŞUNADIR... BİRDEN ACI BİR FERYAT EDERSİNİZ. DAHA YENİ YONTULMUŞ BİR KAZIK VÜCUDUNUZDAN İÇERİ GİRMEYE BAŞLAMIŞTIR... DAHA FAZLA FAZLA FERYAT EDERSİNİZ, GIRTLAĞINIZ YIRTILINCAYA KADAR BAĞIRIRSINIZ GÖZ YAŞLARINIZ ACIDAN AKMAYA BAŞLAMIŞTIR... SON DEFA AĞIR BİR ÇEKİCİN TAHTA KAZIĞA İNDİĞİNİ GÖRÜRSÜNÜZ...
DONK!
AHHHHHHHHHHHHH!
HAYKIRIŞINIZ HAFIZANIN EN DERİN KÖŞELERİNDE ÇINLARKEN O SON ACI HİÇ BİR ZAMAN GELMEZ... OTOBÜSÜN ANİDEN DURMASI İLE BERABER ÖN TARAFA DOĞRU YÜRÜMEYE BAŞLARSINIZ. KAPININ AÇILMASI İLE BERABER BUZ GİBİ BİR HA YÜZÜNÜZE ÇARPAR ŞÖFÖRÜN SESİ HALÂ KULAKLARINIZDA ÇINLAMAKTADIR...
STARKSBURG
BİR KÂBUSTU... BU... SADECE BİR KÂBUS... FAKAT BURASI RÜYAMDA GÖRDÜĞÜM ŞEHRE TIPATIP BENZİYOR.
HEY! İÇERİDE KİMSE YOK MU? AÇIN KAPIYI!..
SANKİ HER ŞEY HARFİ HARFİNE YENİDEN BAŞLIYOR. İŞTE O DAR SOKAK DA ORADA....
İÇİMDEN BİR HİS BURADAN KAÇMAMI DURMADAN, ARKAMA BAKMADAN KAÇMAMI SÖYLÜYOR.. FAKAT GÖRMELİSİNİZ... MERAKINIZ SİZİ KEMİRMEĞE BAŞLAR. SOKAK
AMAN ALLAHIM!

BAZAN BİR RÜYA YA DA BİR KÂBUS BİR "İHTAR" DEMEKTİR.. BUNU FARKETMEZSENİZ YAHUT DA KÂLE ALMAZSANIZ BAŞINIZA GELECEKLERİ BEN BİLE ÖNLİYEMEM!...

Kesik EL

Hikâye

HİTCHCOCK'UN SEÇTİKLERİ

Herkes hakim Bermutier'in etrafında toplanmış iki ay evvel işlenen ve hala esrarı çözülemiyen cinayeti konuşuyorlardı.Herkes ayrı bir fikir ayrı bir ihtimal üzerinde duruyor ama kimse tatmin edici bir neticeye varamıyordu. Konuşmalar böyle sürüp giderken, Hakim bir anlık sessizlikten, faydalanarak konuştu,

"Bazen öyle vak'alar, öyle cinayetler olur ki insan gücünün üstünde bir kuvvetin vaarlığına inanmak gerekir. Bakın size dört sene evvel kendi başımdan geçen bir olayı anlatayım.Korsika'nın Ajaccio kasabasında hakimlik yapıyordum... Baktığım davaların çoğu cinayet davalarıydı,orada bulunduğum iki sene zarfında işlenen cinayetlerin sayısı hatırlayamayacağım kadar çoktu.

Bir gün kasabaya yaşlı ve zengin bir İngiliz geldi ve Ajjaccio'nun en güzel villasını kiralayarak oraya yerleşti. Vaktini avlanmak ve balık tutmakla geçiren yaşlı ingiliz beraberinde getirdiği Fransız uşağından başka kimseyle görüşmüyordu.Kasaba halkı arasında türlü çeşit şaialar dolaşmaya başlamıştı.Kimi bu zengin adamın kanundan kaçan bir cani olduğunu, kimi ise politik bir suçtan ötürü saklandığını söylüyordu.Ama aslında gerçeği bilen kimse yoktu. Her nedense içimde bu adama karşı bir merak uyanmıştı. Artık sık sık villasının önünden geçiyor,kendisiyle tanışabilmek için müsait bir fırsat kolluyordum.Birgün beklediğim fırsat kendiliğinden oluverdi. Haşarı köpeğim ingilizin bahçesine dalmıştı,onu çıkarmak için bahçe kapısını açarken ingilizi karşımda buldum. Gülümseyerek bana elini uzattı ve beraber bira içmek için beni evine davet etti. Bahçede biralarımızı yudumlarken ingiliz bana av maceralarını anlatıyor, filden timsaha kadar bütün hayvanları tanıdığını söylüyordu.

"Sizin için bu kadar çok hayvanı görüp avlamak çok enteresan olsa gerek" dedim. Hafifçe gülümseyerek yüzüme baktı.

"Hayatta en fazla avlamayı tercih ettiği hayvan insandır"...dedi...

Bir an bir sessizlik oldu. Tekrar konuşmaya başladığımızda İngiliz beni silâhlarını görmek için evinin oturma odasına davet etti. Duvarlarda asılı duran tabanca ve tüfeklere hayranlıkla bakarken birden bire gözüm şöminenin üzerinde duran birşeye ilişti.Bütün vücudumu baştan aşağı kaplıyan bir ürpertiyle titrediğimi hissettim.Acaba gözlerim mı beni aldatmıştı. Korkarak tekrar şöminenin üzerinin üzerinde bilekten kesilmiş bir insan eli duruyordu. Hayatta gördüğüm en korkunç ve en çirkin insan ellerinden biriydi bu.Kan lekeleriyle pislenmiş,iri parmaklı bilekten kesildiği yerden bir zincirle bağlı olan bu el, bir ölü elinden ziyade canlı bir insanın kopmuş bir eli gibiydi. Yaşlı adam benim bakışlarımı görmüştü, kekeliyerek, sordum,

"Bu nedir?"

"Benim en azılı düşmanımın eli...Bir baltayla kesilip dokuz gün güneşte kurutulmuştur.

Şaşkınlığım hala geçmemişti." Bu adam çok kuvvetliydi herhalde" diye mırıldandım...

"Kuvvetliydi tabii,ama ben ondan daha kuvvetliydim. Kaçmaması için de bu zincirle bağladım."

Şaka yaptığını zannederek güldüm.

"Ölü bir el, artık nasıl olsa kaçamaz"

Sir John Romeu cevap verirken gayet ciddiydi."O her zaman kaçmak ister, zincirle bağlı olması şarttır."

Ciddi olup olmadığını bir türlü anlıyamamıştım. Mevzuuyu değiştirip başka şeyler konuşmaya başladık.Ama içimde ki korku halâ geçmemişti.

Bu ilk ziyaretimi birçok başkaları takip etti.Sir John Roweille arkadaş olmuştuk ama olduğunu ortaya çıkaramamıştım Arada birkaç ay işlerimin fazlalığı dolayısıyla yaşlı İngiliz dostumu ziyaret edemedim.Bir ekim sabahı uyandığımda uşağım Sir Pandolph Rowelin evinde bir cinayete kurban gitmiş olduğunu söyledi. İki saat sonra yanımda polis şefi olduğu halde Ingilizin evindeydik.Sir Pandolph oturma odasının orta yerinde yerde yatıyordu.Üzerindeki gömleği yırtılmış, her tarafı yara bere içinde kalmıştı.Zorlu bir mücadele geçirmiş olduğu belliydi. Boynundaki parmak izlerinden boğazının sıkılmış olduğu anlaşılıyordu. Ağzında dişlerinin arasında sıkı sıkıya birşey tutuyordu. Ağzında tuttuğunun ne olduğunu anlamak için eğilip baktığımda dona kaldım...Sir Randolp'un dişleri arasında tuttuğu kesik elin parmaklarından biriydi.Gözlerimi şöminenin üzerine çevirdiğimde el herzamanki yerinde yoktu.Sadece boş zincir şöminenin üzerinden aşağıya sarkıyordu.

Yapılan tahkikatlarda cinayetin failini ortaya çıkaracak hiçbir ipucu ele geçirilemedi.Ne kapı zorlanmış ne bir pencere açılmış ne de odadaki eşyaların yerlerinde bir değişiklik olmuştu.Uşak sorguya çekildiğinde sahibinin bir aydan beri biraz sinirli olduğu-

GEÇEN SAYIDAN DEVAM...

erım mı beni aldatmıştı. Kor-
arak tekrar şöminenin üzeri-

başkaları takip etti. Sir John
Roweille arkadaş olmuştuk ama

çekildiğinde sahibinin bir ay-
dan beri biraz sinirli olduğu-

BEN BİR VAMPİRİM

yazan; MAURICE LIMAT
çeviren; M.OKTAY

KORKU ve DEHŞET ROMANI

BÖLÜM II
HAYATA DÖNÜŞ

Bir kuyu... evet ona benzer bir şey. Bir kuyunun ta dibinden çıkar gibiyim. Ama öylesine, hafifim ki. Bir yere düşmüşüm, şimdi yükselerek çıkıyorum oradan... Yukarda bir ışık var. O ışığa doğru tırmanıyorum. Süzi... Kapkara kuyu.... Yukarda bir ışık...

Gözlerimi açıyorum. Hayatta olduğumu anlıyorum. Bir yataktayım.

Bir kadın yüzü eğiliyor üstüme. Güzel, genç bir kadın.

-Nasılsınız şimdi?

Kekeleyerek:

-Süzi? Nerde Süzi? diyorum.

Gülümsüyor. Kuvvet veren bir gülüş. Sağlıklı hali benim hastalığımı kovmak ister gibi.

-Gitti.... Ama muhakkak geri gelir. diyor.

Doğrulmak istiyorum, yardım ediyor. O zaman anlıyorum ki karşımdaki pencereden harikûlâde bir manzara görülüyor. Zümrüt renginde bir denizin üstünde masmavi bir gök. Yeşil palmiyeler hafif hafif sallanıyorlar. Sanki sinerama bir film gibi. Yolu, arabayı, yabancı kadının yüzünü, garip duyguları, onu öpmek isteyişimi hatırlıyorum.

Hastabakıcı yavaş, tatlı bir sesle konuşuyor. Çocukça bir hareketle elini tuttum, güldü sesini çıkarmadı. Dost bir el, ılık canlı....... Arabada yanımda oturan kadına hiç benzemiyor....

Anlatıyor dinliyorum. Kazadan sonra çok kan kaybetmişim. Şakağımdan yaralıymışım. Kırık mırık, yokmuş. Bir mucize tabii. Ama kan kaybından çok zayıf düşmüşüm.

Birden sıçrıyorum:

-Hayır, o Süzi değildi, diyorum.

-Süzi karınız mı?

-Hayır, hayır... Herşeyi karıştırıyorum... Oh, matmazel, söyleyin bana... Yanımda bir genç kadın vardı değil mi... Ne oldu? Nerde o şimdi?

-Evet, fakat kazada ona bir şey olmadı... Çok şanslıymış...... Bir kamyon yetişmiş o sırada... Sizi hemen hastahaneye getirmiş.

-Buraya....

-Cannes hastahanesi burası. İyisiniz artık, değil mi?

-Evet... Ama o kadın nerde?

-Süzi mi?

> *ÖZET :*
>
> *Sevgilisi Suzi'den ayrılan mimar Leşen, üzüntüsünü unutmak için güneyde bir şantiyedeki iş teklifini, kabul ederek, güneşli bir gün yola, çıkar. Müthiş sıcağın altında, yollardan güçlükle geçerken, Leşen acıyla hep Suzi'yi ve kaybolan hayallerini düşünmektedir. Apansız otostop yapan bir kadınla karşılaşır ve onu arabasına alır. Kadın güzel ve çok şıktır. İstekli gözlerle hep ona bakmaktadır. Leşen güzelliği ile büyülendiği bu kadının soluk yüzünden ürker. Garip bir his onu devamlı rahatsız ederken, kadının çekici dudaklarından kendini kurtaramaz ve tam onu öpeceği sıra araba hendeğe yuvarlanır...*

-Hayır... Süzi değil.. O.

Bana bakıyor, dediklerimden hiçbir şey anlamıyor.

Hastabakıcıyı seyrediyorum. Çok güzel bir kız. Sarı saçları, yanık teni, beyaz hastabakıcı elbisesine çok yakışıyor. Gözleri insana kuvvet veriyor.

Süzi'nin Paris'te kaldığını, yanımdaki kadını yoldan gelirken arabaya aldığımı söyledim.

-Çok kibar bir kadındı..... Ona neler borçlu olduğunuzu bir bilseniz.

-Anlıyorum. Hayatımı kurtardı. Yardım edecek birini buldu, beni buraya kadar getirdi.

-Daha fazlasını da yaptı. Damarlarınızda şimdi onun kanı dolaşıyor. Doktor Peris en kısa zamanda için de kan verilmesini doğru buldu. Yanınızdaki kadın da kendi kanını vermeyi teklif etti. Aynı kan grubundanmışsınız.

-Fakat... O kadın bunu nerden biliyormuş?

-Biliyormuş herhalde. Hem bak tık, dediği doğru çıktı.

Doğruldum. Hastabakıcı kız yardım etti, bana bir ayna uzattı. Evet, başım sargı içinde, ama birkaç günde geçer hepsi. Sonra gene işime dönerim. Biraz dinlenmek gerekecek.

-O hanımı görmek isterdim Matmazel, nerde acaba?

Birden sıkılıyor kız. Gülümsemeye çalışıyor. Hoş kız ama bu sıkıntısı hoşuma gitmiyor.

-Yani şey. Garip. Herşey çok hızlı geçti. Kan verirken hiç zorluk, hissetmedi. Şimdiye kadar böylesine rahat, sıkıntısız, heyecanlanmadan, korkmadan kan veren bir kadın hiç görmemiştim. Hatta uzanıp dinlenmek bile istemedi. Sonra çıkıp gitti. Bir daha da göremedik.

-Ne zaman?

-Dün.

-Bir daha dönmedi mi. Nereye gittiğini söylemedi mi? Adres de bırakmadı. Bir otel veya evinin adresi....

-Hayır hiçbir şey bırakmadı....

-Garip şey. Kendi isteğiyle kanını bana veren sonra da, çıkıp giden bir genç kadın. Hayatıma nasıl karıştıysa öyle çıkıp gitmiş... Aynı kan grubundan olduğumuzu nerden anlamış acaba?

Kan... Birden bire korkunç bir iştah duyuyorum. Güzel bir şey taptaze kanım damarlarımda akıp gidiyor. Garip bir şehvet....

İsabelle anlattı: Yaralı olarak hastahaneye getirildiğim zaman yanımdaki kadını çok güzel olmasına rağmen biraz "tuhaf" bulmuş.

"Bakın dedi, küçük bir nokta, size. Çok kolaylıkla katlandığı kan verilmesinden sonra "Saçınız bozuldu matmazel, taramak istemez misiniz" dedim. Bir ayna vermek istedim. Bir anda soğukkanlılığını kaybetti. Telaşla "Hayır" hayır mersi matmazel" dedi. böyle daha iyi " Saçlarına bir iki tarak vurdu, biraz pudra süründü, ama aynaya hiç bakmadı.

-Aynaya hiç bakmadı demek...

Bir darbe oldu bu bana. Yolda gelirken, kazadan az önce dikiz aynasında da onu görememiştim!

"Peki sonra?

"Sonra... Sonra işte gitti. Bir daha onu gören olmadı.

İsabelle şaşkınlığımı anlayıp, çekildi hava güzel. Göğe, denize, palmiyelere bakıyorum. Niye bu kadar

Lütfen sayfayı çeviriniz

esrar var bu işte? Kanını bana vermiş, çekmiş gitmiş... Aynayı alıyorum. Kendimi seyrediyorum. İyiyim, ama yüzüm sapsarı. Hem de anormal bir sarılık bu. Doktor Peris bunu farketmiş, bana vitamin iğnesi yaptırıyor. Böylesine renksizliği hiç de normal saymıyor. Şimdiye kadar kendi rengimi almış olmalıydım. -İyileşmişsem niye gözlerim eskisi gibi net görmüyor? Aynaya bakınca kendimi bulanık görüyorum. Oysa manzarayı seyrederken hiç de bulanık değil. Yalnız aynada kendime bakarken bir bulanıklık var.

İsabelle ile boş kaldıkça çene çalıyoruz. Ama söz dönüp dolaşıp, bana kan veren o esrarengiz kadına geliyor. Hiç de iç açıcı bir yanı olmayan bu olaydan niye bu kadar çok bahsetmek istiyorum? Sık sık bu konuda ona sorular soruyorum. Kan kaybedişim...Hep kan konuşu, hep kan. Zeki hastabakıcı bu aşırı ilgimi farketti.

-Bu kan hikayesini unutun artık Mösyö

-Affedersiniz Matmazel.

Gülmeye başladı:

-Bana vız gelir, biz alışığız böyle şeylere. Ama sizinle başka şeylerden konuşsak daha iyi.

Klinikten ayrılacağım için üzülüyorum. İsabelle'i çok arayacağım. Ama sık sık görüşeceğiz. O da benden hoşlanmışa benziyor. Artık ona kanlı hikayeler anlatmayacağım. Bu konuyla niye bu kadar ilgileniyorum, anlamıyorum. Kaza bir sarsıntı yarattı bende.

Kardeşim geldi. Karısı ve 18 yaşındaki oğulları, yegenim Bernard da yanlarında. Burada bir süre kalacaklar sonra Bernard'ı bu civarda oturan bir dostlarına bırakıp gidecekler. Böylece bir ay boyunca, yeğenimle beraber olabileceğim... Herşey yolunda... Ama o esrar hallolmadı bir türlü? Kimdi o kadın?

Çıldırıyor muyum yoksa? Ne biçim düşünceler bunlar? Bir an şaşkın şaşkın kızın yüzüne baka kalmışım. Sorular sormak istiyorum, ama o bana dinlememin gerekliliğinden bahsediyor. Gerçekten de korkunç derecede yorgunum. Aynada kendimi seyrettiğimde yüzümü sapsarı görerek ürktüm. Böyle bir kazadan sonra normal. Şimdi otomobili düşünüyorum. Birşeyleri keşfetmem gerek... Uyuyorum.

Kazadan sonra dört gün geçti. Daha iyiyim şimdi. Çok iyiyim. Matmazel İsabelle (hastabakıcının adı) bir melek, tatlı, fedakar bir kız. Üstelik de mesleğinin ustası. Beyaz elbisesinin içindeki biçimli vücudu başımı döndürüyor. Sanki Süzi bu dünyada tek kadınmış. Başka kızlar da var, daha güzeli, daha iyisi. Doktor da çok iyi. Kısacası işler yolunda Otomobilde de büyük bir hasar yok. Cannes'da bir garajda tamir edilmiş bile. Ailem durumdan, haberdar, kardeşimle karısı beni görmek için Durerque'den Cannes'a gelecekler. Herşey tamam. Ama "O" kadının nerde olduğunu bir bilsem Ne doktor Peris ve ne de İsabelle işin içinden çıkamıyorlar. Bende öyle.

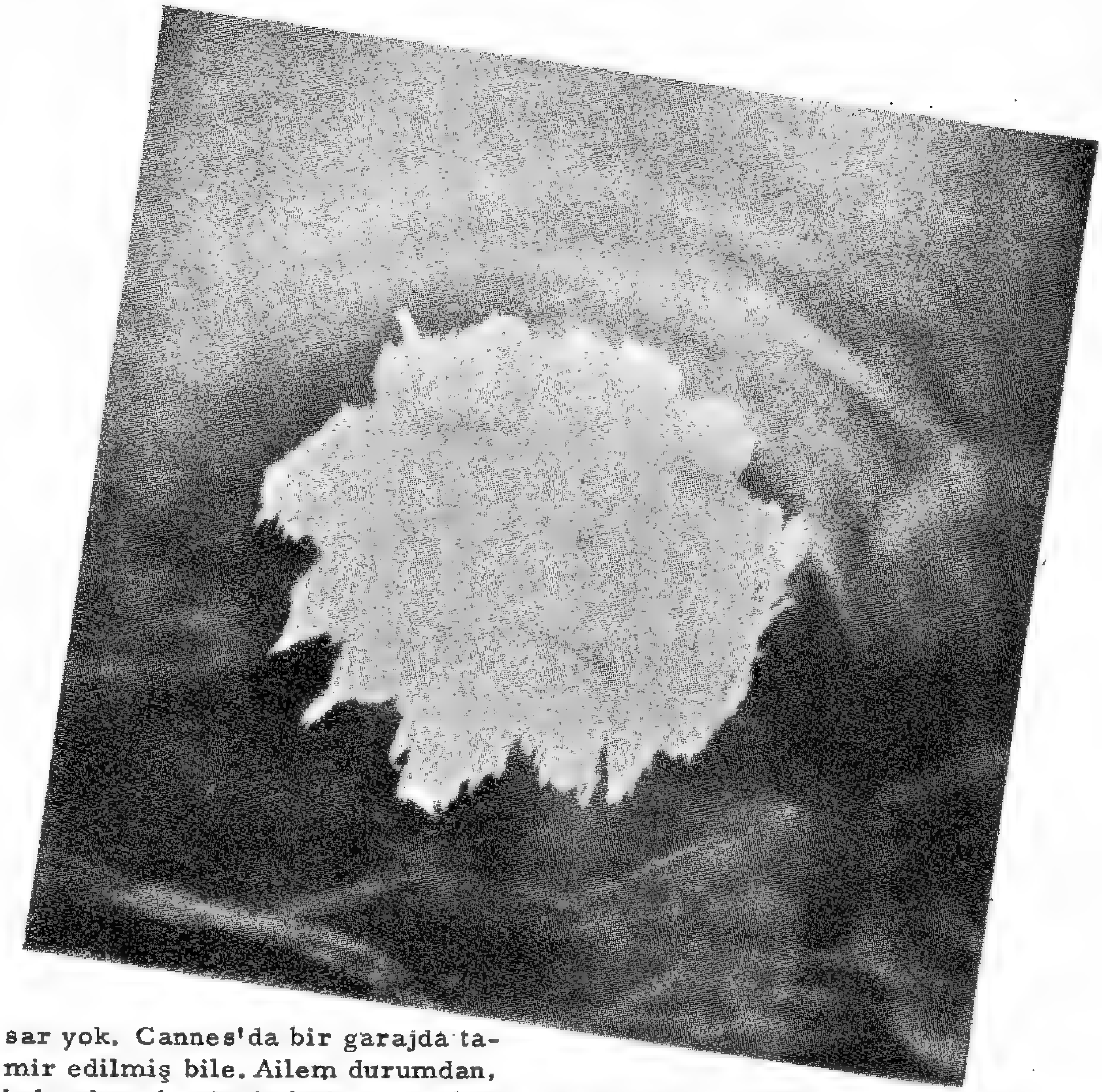

Bir türlü bu meseleyi çözemiyor, aydınlanamıyordum... Ne kimliğini merak ettiğim o kadının, ne de Suzi'nin hiç bir şeyini hatırlamıyordum artık. İsabelle'den başkasını düşünemez olmuştum.

Bir defa daha o yabancı kadından sözetmeğe başlamıştık ki İsabelle : "Onun aynaya ihtiyacı yoktur ki. Bir kadın için tuhaf olur bu. Fakat İsabelle benim ısrarla onu tanımak istememin nedenini hiç bir zaman öğrenemeyecekti.... Ona aklımdan geçenleri anlatamazdım. Bana "deli" gözüyle bakabilirdi...

Yarın, buradan gidiyorum. Kardeşim gelip beni alacak. Bir haftaya kadar şantiyedeki işime başlayabileceğim.

Planları bana anlatmışlardı ve ben de inşaatın ilk şeklini kafamda kuruyordum.

İsabelle'den ayrılıyorum artık. Belki onu bir daha göremeyeceğim. Görsem bile bukadar sık olmayacak. Yaşantıma yepyeni bir düzen, daha sağlam bir yön vermek gerekecek. Bunu ona anlatıyorum....

"Tabii, göreceğiz Mösyö Leşen Mösyö değil, sadece Jean, Louis deyiniz bana Isabelle,"

"Peki Jean Louis "

Neşem yerine gelmişti. Ona yakın olmayı denedim....

"Siz çıldırmışsınız, gelen olursa..." Bu sözlerine rağmen kendinden geçmiş, titriyordu.. Dudaklarımız birleşti....

İçimde yepyeni bir ateş büyümeğe başlamıştı... Suzi çok uzaklardaydı... Yabancı kadın da aklımdan silinmişti.

Biraz da acele ve kaba hareketlerle İsabelle'i öpücüklere boğuyordum. O da sinirlice gülüyordu. Ama karşı koymuyordu.

O ana kadar İsabelle'in yüzünden ve ellerinden başka bir yerini, tanımıyordum. Şimdi rahatça bluzunu çözmüş biçimli boynunu ve yuvarlak omuzlarını meydana çıkarmıştım....

"Hayır, Jean Louis ..."Ateşli dudaklarım etini yakıyordu.. Boynundaki altın zincirde, altın bir haç sallanıyordu... Parıl parıldı.. Apansız kendimi büyülenmiş gibi hissettim...

Dalgınca İsabbelle'i göğsüme çekerek sıktım... Bu henüz doğmakta olan aşk, başımı döndürüyordu.... Mutluluk getiren bir baş dönmesiydi bu...

Adını mırıldanarak onu okşamağa, öpmeğe devam ediyordum......

Bir ara o altın haçı da öpüverdim....

"Jean Louis... Adımı haykırmağa başladı... O anda kendimi geriye çektim.. İçimde ezik ve acı bir duygu yayılıyordu..

Devamı gelecek sayıda

BİTMEYEN DÜELLO

AY IŞIĞININ AYDINLATTIĞI SOKAKLARDA DOLAŞARAK SESİN NEREDEN GELDİĞİNİ BULMAĞA ÇALIŞIR... FAKAT ORTALIKTA SES SEDA YOKTUR... SADECE ADIMLARININ HIŞIRTISI VE ONU TAKİP EDEN GÖLGESİ VARDIR...

HAYRETLE AÇILAN GÖZLERİNİ YAN TARAFA ÇEVİRİNCE BAŞKA BİR HAYALİN KUMARHANENİN KAPISINDAN ÇIKTIĞINI GÖRÜR....
NEREDEYSE AKLIM DURACAK. İKİ HORTLAK TERKEDİLMİŞ ŞEHRİN ANA CADDESİNDE DÜELLO EDECEK!
İKİ HAYAL ELLERİ BELLERİNDEKİ TABANCALARINI HER AN KAVRAYACAK ŞEKİLDE BİRBİRLERİNE DOĞRU YÜRÜRLER...
TABANCALARIN İÇİ GÖZÜKÜYOR. BUNLARLA BİRBİRLERİNE ATEŞ EDEMEZLER. NE KADAR DA SAÇMA!
FAKAT İKİ EL TABANCA SESİ DUYULUR....
BANG
BLAM
İKİSİ DE ATEŞ ETTİKTEN SONRA KAYBOLDU...

HAYRETTEN DONMUŞ OLAN DÜELLO-NUN TEK SEYİRCİSİ KUMARHANEYE DOĞRU KOŞAR...
HAYAL MI GÖRDÜM ACABA .... HAYIR... OLAMAZ !...
HİÇ KİMSE YOK...YARIN EN YAKIN ŞEHRE GİDİP BU OLAYLA İLGİLİ KİTAP-LARI KARIŞTIRMALI...
ERTESİ GÜN EN YAKIN SEHRE Gİ-DEN YABANCI KÜTÜPANE MEMU-RUNDAN TERKEDİLMİŞ ŞEHİR HAK-KINDA NE KADAR ESKİ KİTAP VARSA İSTER...
İSTEDİĞİNİZ HER ŞEYİ BU KİTAPLA-RIN İÇİNDE BULACAKSINIZ. ARADIĞI-NIZ RAWLKINS - YELKERS DÜELLOSU HAKKINDA ESKİ GAZETELERDE ÇIKAN YAZILAR DA BURADA...
TEŞEK-KÜR EDE-RİM!
" 3 EKİM... BU GÜN TEX RAWL-KINS VE FRANK YELKERS, BATI-NIN İKİ TANINMIŞ SİLÂHŞÖRÜ KARŞILAŞMAK İÇİN ÇOKTANDIR BİRBİRLERİNİ KOLLUYORLARDI...
BÜTÜN ŞEHİR HALKI İKİ KAVGACININ BİRBİRİNİ ÖLDÜRMEK İÇİN FIRSAT KOLLADIĞINI İŞİTMİŞTİ... SOKAKLAR BOMBOŞTU... O SIRADA TEX RAWL-KINS BARDAN SOKAĞA ÇIKTI...
FRANKY YELKERS'DE YAN TARAF-TAKİ KUMARHANEDEN ÇIKARAK SOKAKTA GÖZÜKMÜŞTÜ... Kİ ŞERİF MATHEVS İKİ SİLÂHŞÖRÜN ARASINA GİREREK ONLARI CİNAYET SUÇUYLA TEVKİF ETMEK İSTEMİŞ-TİR....

GELECEK SAYIMIZDA

FRANKENŞTAYN'IN CANAVARI GELİYOR!.....

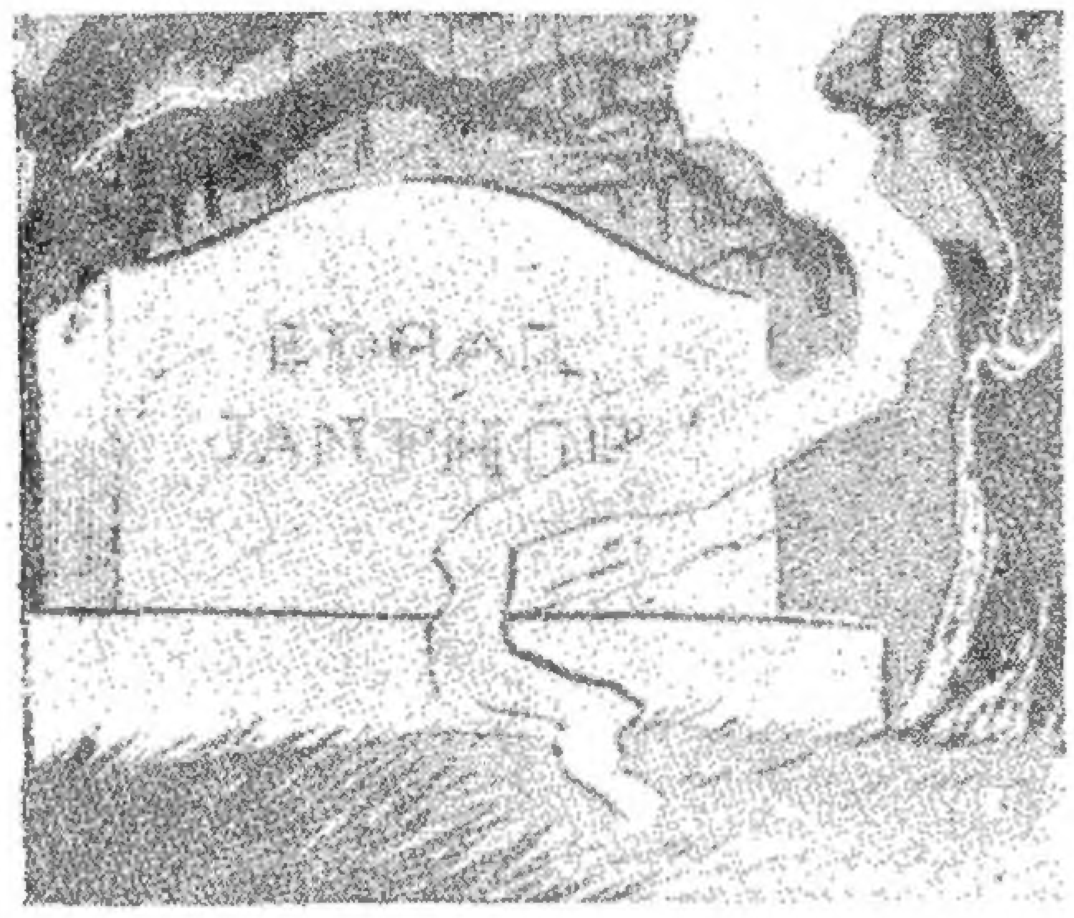

HORTLAĞIN İNTİKAMI
Ölen bir adamın ruhunun, bir adadakilerle müthiş mücadelesi......

CADI
Sizi iliklerinize kadar ürpertecek bir resimli hikâye......

ŞATODAKİ HAYALET
Eski bir şatoda hayaletler arasında kalan bir genç kızla beraber korkacaksınız....

-DEHŞET MİZAHI-

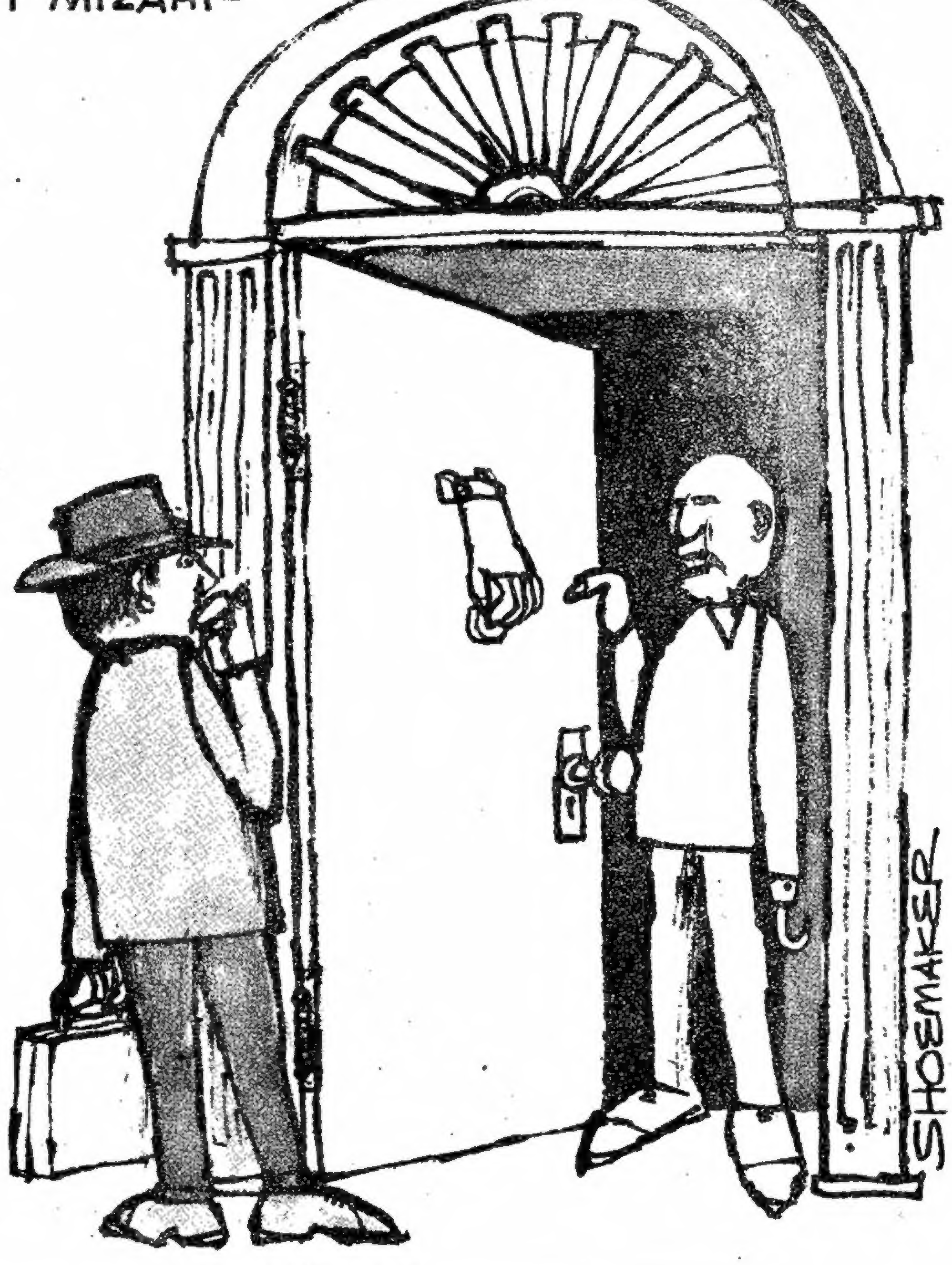

YAZISIZ

HİKÂYENİN DEVAMI

nu,ve birçok mektuplar alı, bunları hemen yaktığını söyledi.Uşağın cinayetin faili, olması imkânsızdı.Aradan geçen günlerde cinayeti aydınlatacak hiçbir ipucu ele geçirilemedi, ve olay böylece kapanıp gitti.

Sir Randolph'un esrarengiz ölümünden üç hafta sonraydı... Bir gece korkunç bir kâbusla uyandım.Sir Randolp'un evinde gördüğüm kesik el odamda eşyaların üarasında,perdelerin üzerinde, vücudumda dolaşıyordu. Gözlerimi kapayıp uyuduğumda aynı kabusu tekrar görüyordum. Bu böyle sabaha kadar devam etti...Sabahleyin polis müfettişi Sir Randolph'un mezarının üzerinde bulunan kesik bir eli adamın başka hiçbir akrabası olmadığı için bana teslim etti.Sir Randolph'un azılı düşmanının kesik elinin işaret parmağı yoktu."

KORKU Pazartesi günleri çıkar, haftalık heyecan dergisi. Sahibi ve Sorumlu Yönetmeni: S U A T Y A L A Z . Yönetim Yeri: Cağaloğlu Yokuşu Saadet Han, Kat: 5, İstanbul. Telefon: 27 30 07. Dizildiği ve düzenlendiği yer: Resimli Roman Ajansı. Basıldığı Yer: Duran Ofset Basımevi. İlân: Özel anlaşmaya bağlıdır....

Amerika'da:
PLAYBOY
Fransa'da:
LUI
İtalya'da:
MEN
NAT
İL KİNG
İngiltere'de:
PENTHOUSE
KİNG
CARNIVAL
PARADE

Ve Türkiye'de:

salıncak

Her Salı bir Salıncak almayı unutmayınız!

MODERN ERKEĞİN DERGİSİ

salıncak

AKŞAM'daki günlük romanı, dergideki haftalık macerası ve her yıl hasılat rekoru kıran filmleriyle bütün Türklerin sevgilisi olan KARAOĞLAN her Çarşamba KARAOĞLAN dergisinde.....

AYRICA:
Efsanevi kahraman TUROK POL AMCA'dan her hafta ilgi çekici bir olmuş hikaye. SİNEMA-MÜZİK- SPOR sayfası.....

HAFTALIK GENÇLİK VE KAHRAMANLIK DERGİSİ

KARAOĞLAN

Düzenleme : Akşamsefası